

عنوان مقاله:

ارزیابی تنوع ژنتیکی کلونی های قوی فریادکش (Cygnus cygnus, Linnaeus, ۱۷۵۸) در ایران

محل انتشار:

فصلنامه بوم شناسی کاربردی، دوره 11، شماره 3 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

جواد دلپسند - Tarbiat Modares

سید محمود قاسمیپوری - Tarbiat Modares

خلاصه مقاله:

قو فریادکش دارای دو جمعیت قدیمی و جدید است که جمعیت جدید از سال ۱۳۸۶ گزارش شد. هدف از این مطالعه بررسی ساختار ژنتیکی این گونه و مقایسه اندوخته ژنی آن ها به ویژه جمعیت جدید است. بدین منظور ۱۱۰ نمونه از ایران و چهار کشور اروپایی در شش جایگاه ریزماهواره بررسی شد. علاوه بر نمونه های جمعیت نوظهور در تالاب بین المللی فریدونکنار و جمعیت قدیمی گیلان، نمونه هایی از کشورهای ایسلند، سوئد، فنلاند و لهستان نیز مطالعه شد. متوسط هتروزیگوسیتی مشاهده شده از ۵۹۸٪ تا ۱ و متوسط هتروزیگوستی مورد انتظار از ۶۶۱٪ تا ۹۵۰٪ قرار دارد. ایسلند در منتهی الیه غرب پالئارکتیک با مقدار ۱/۰۰ از بالاترین هتروزیگوسیتی و ایران در شرقی ترین مکان این مطالعه با ۱۲/۷۲ از بیشترین فراوانی آلل موثر برخوردار بود. همچنین جمعیت ایران بجز یک جایگاه در باقی موارد انحراف از تعادل هاردی-واینبرگ را نشان داد. بر اساس نتایج برنامه STRUCTURE ۲.۳.۴ ساختار ژنتیکی جمعیت قو های ایران به دلیل پراکندگی بالای کلونی های زادآوری در عرض های شمالی دارای بیشترین جریان ژنی بود. لذا قوهای مهاجر پاییزه و زمستانه در فریدونکنار از دو جمعیت و قوهای گیلان نیز از یک جمعیت مجزا برخوردارند. در مجموع غنای بالای آلی در جمعیت جدید بیانگر ارزش بالای حفاظتی برای کلونی زمستان گذران فریدونکنار است.

کلمات کلیدی:

Population genetics, Microsatellite marker, Genetic bottleneck, Gene flow

ژنتیک جمعیت، نشانگر ریزماهواره تنگای ژنتیکی، جریان ژنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1635260>

